

købt et større Jordareal og har haft nogen begrundet Forventning om, at denne Bevilling vilde blive ved at løbe paa Finansloven, kan jeg villigt indrømme, at der var nogen Anledning til at opretholde denne Bevilling for dette begrænsede Tidsrum.

Det ærede Medlem fra Hjørring (J. Sørensen) tog Anledning af dette Forhold til at gøre en Henstilling til mig om at overveje Spørgsmaalet om Tilskuddet paa 1,200 Kr., tror jeg, det er, til Træplantning i Hjørring Amt. Ja, selvfølgelig kan man ikke undslaa sig for at tage imod en saadan Henstilling om at overveje denne Sag, og det er ogsaa muligt, at man vil finde det ret at vende tilbage til at støtte Træplantningen under denne særlige Form der i Landets nordligste Egn. Men nu er Bevillingen skudt ud i Aar, og dette maa man gøre sig fortrolig med og finde sig i derovre.

Endvidere er der et Mindretal, der ønsker at revidere Beslutningen fra anden Behandling vedrørende Kaninerne. Jeg bemærkede allerede den Gang, at disse Kaniner vare hoppede ind paa Finansloven, vare hoppede ud igen og atter hoppede ind, men ved anden Behandling paa ny viste ud af Finanslovens Eden. Jeg forudsaa allerede den Gang som en nærmere eller fjernere Mulighed, at disse livlige Dyr vilde hoppe ind paa Finansloven igen. Men jeg havde ganske vist ikke ventet at se dem allerede i denne Omgang, jeg havde ikke ventet, at de, efter at være blevne viste ud ved anden Behandling, allerede skulde vise sig her igen ved tredje Behandling. De Herrer have imidlertid villet det anderledes. De sige, at det drejer sig kun om 1,000 Kr. til Afvikling af Kaninavlerforeningens Forhold. Jeg skal ikke sige videre derom, men jeg skal dog sige, at jeg vilde have sat Pris paa, at man da ogsaa havde taget min Henstilling til Følge, da jeg bad om en Afvikling vedrørende en Bevilling til Silkeavlens Fremme. Der er i en Aarrække givet 1,000 Kr. til denne. Jeg henstillede til de Herrer, om der ikke kunde bevilges Halvdelen, smaa 500 Kr., til Afvikling for de Folks Vedkommende, der sikkert have sat sig i Udgift i Tillid til, at Bevillingen vilde blive ved at løbe. Det have de Herrer i Finansudvalget, hverken Flertallet eller Mindretallet, ikke villet, og det opmuntrer ikke mig til her særlig at ivre for, at der skal gives en Bevilling til Afvikling paa et andet Punkt. Jeg maa derfor ganske overlade til det høje Ting, om

det vil fastholde sin Beslutning fra anden Behandling.

Det næste Punkt, jeg skal berøre, er Spørgsmaalet om Tilskud til Dyrslæger. Der er to nye Bevillinger. Den ærede Ordfører oplyste, at det var en Forudsætning, at denne Konto vilde blive revideret paa det kommende Aars Finanslov, og det er rigtigt. Dette vil ske, saa vidt det staar til mig. Og hvis Udvalget havde insisteret derpaa — det vide de Herrer meget vel —, saa vilde der allerede være sket en Revision paa dette Finanslovsforslag. Det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) bemærkede, at jeg henstillede, at man lod det vente til næste Aar. Det ærede Medlem udtalte, at det var en gammel Aftale, at denne Dyrslægetilskudskonto ikke skulde forøges, at der ikke skulde gives yderligere nye Tilskud end de, der have været givne gennem en Aarrække. Maa jeg sige til det ærede Medlem, at det er ikke rigtigt, der husker det ærede Medlem fejl. Det har aldrig været Aftalen, hvad ogsaa Finansloven Aar efter Aar viser, idet der — jeg tør ikke sige hvert eneste Aar — er bevilget nye Dyrslægetilskud; der er ikke mange Aar imellem, at vi have givet nye Tilskud, saa her, saa der, til Dyrslæger. Nej, det, den gamle Aftale gik ud paa — thi der er en gammel Aftale —, er, hvad jeg har sagt atter og atter, senest ved første Behandling, at de Tilskud, som en Gang ere bevilgede uden Tidsbegrænsning, men betingede af, at de lokale, kommunale Tilskud bleve opretholdt, skulde blive ved at løbe ogsaa fra Statens Side, indtil den paagældende traadte tilbage fra sin Stilling. Jeg har erklæret mig rede til at revidere denne gamle Aftale, om jeg saa maa sige, og efter hvad der nu er passeret, skal det ske, saa vidt jeg faar med det at gøre, saaledes at det kommende Finanslovsforslag til Efteraaret udviser Nedsættelser, som berøre mindst tre af de hidtil understøttede Dyrslæger.

Saa er der Ændringsforslagene vedrørende § 26. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) var inde paa Spørgsmaalet om, at de af Staten drevne Virksomheder skulde betale sig, der skulde være Balance. Det kommer naturligvis noget an paa, hvad det er for Virksomheder, der er Tale om. Det ærede Medlem ønsker da ikke dette gennemført, naar det kommer til Stykket. Naar Talen er om den allerstørste Virksomhed, Staten driver, nemlig Statsbane-